

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.–4.7.2021

Lauantai 3.7.2021
päiväseurat klo 13.00
Satu Linko

Kävin läpi pyykkivuorta. Kääntelin paitojen hihoja, housujen lahkeita. Vuori jakautui pienemmiksi kasoiksi pikkuhiljaa, osa vaatteista meni jo koneeseenkin. Kuivaaja hurisi. Pistin käteni pienen nelivuotiaan farkkujen taskuun ja vedin ulos kaiken, mikä käteen tarttui. Pikkukiviä, aina, pikkukiviä, nöyhtää, hiekkaa, ja puun pala, ja vielä jotain muuta, ehtoollisleipä.

Missä vaiheessa leipä oli sujahtanut taskuun, en voinut tajuta. Kotona oli pieni salkku, jossa vähän viiniä ja muutama ehtoollisleipä. Ehkä sieltä? Tai ehkä sakastista jonkun messun jälkeen. Tai ehkä polvistuessa alttarille. Jos lapsi oli nähnyt pudonneen ehtoollisleivän ja sujauttanut sen taskuunsa? En keksinyt. Mutta siinä se oli, maailmalle ja maailmaan jaettu Kristuksen ruumis. Kristus meissä.

Välillä elämässä tapahtuva toisto puuduttaa, tuskastuttaa, ja viime vuosi, viime vuodet, miten paljon arkea ne ovatkaan pitäneet sisällään. Miten monta pyykkivuorta, aamiaista, töihin lähtöä, tai kotiin jäämistä, milloin omaehtoiseen karanteeniin, milloin etäpäivään. Lapset, kaikki mikä liittyy lapsiin, ja autoon, auton käynnistäminen, kiirehtiminen, bussin odottaminen, kaikki. Syöminen ja nukkuminen.

Hengittäminen. Sisään, ulos, uudelleen. Kaikki tahdonalainen tai tahdostamme riippumaton, mitä kehossamme toistuu. Elämän kaava on toistoja täynnä. Niin monta toistoa. Niin monta, että niihin alistuminen tuntuu työläältä, hankalaltakin. Ja vuodet, koronavuodetkin, ovat olleet puuduttavia toistoja täynnä. Uuvuttaa. Ja nyt, kaiken päälle, toinen juhlaton vuosi.

Mua siipeis suojaan kätke,
oi, Jeesus, Herrani.
Suojaassas suo mun olla,
jos kuinka kävisi.

En ikinä kyllästy tähän virteen. Uskon, etten ole ainoa. Olen saanut veisata sitä tuhansien ihmisten kanssa seuroissa, lapsena, nuorena, aikuisena. Olen veisannut sitä yhtenä suurena joukkona, ja viime aikoina, olen veisannut sitä yksin. Suljen silmäni, tapailen tuttuja sanoja, joskus vain hyräilen. Toistan sitä mitä olen oppinut toistamaan, muttei se haittaa. Kun veisaan tätä virttä, olen turvassa.

Mua siipeis suojaan kätke,
oi, Jeesus, Herrani.
Suojaassas suo mun olla,

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

jos kuinka kävisi.

Tärkeät asiat toistetaan. Tärkeät asiat toistetaan. Hämmäntävää. Entä jos kaikessa omassa elämässä juuri toistojen takaa syntyy elämiseen merkitystä. Entä jos elämässä lopulta kaikkein tärkeimmät asiat eivät olekaan niitä ainutkertaisia hetkiä, jotka irrottavat meidät arjesta, vaan kaikki arkinen ja uuvuttava säälä niiden ympärillä, matkalla jonnekin, toistuvat hetket, sitkeys, kestävyys, veisuun jatkaminen. Jos elämän päämäärä ei olekaan jossain kaukana edessä, vaan läsnä tässä ja nyt, päivä vain ja hetki kerrallansa. Jokaisessa heräämisessä, aamutoimessa, oven kolahduksessa, lähdössä ja kotiin palaamisessa, odotuksessa, ikävässä, terveenä ja sairaana.

Jokaisessa ateriasa.

Pyykkivuoren keskeltä löysin ehtoollisleivän ja mietin, miksen ollut aiemmin tajunnut. Tätähän varten Kristus on, mukaan otettavaksi. Kristus on matkaeväs. Kristus on meissä. Ja enemmänkin. Ehkä, ja olen ehtinyt miettimään tätä paljon aikoina, kun ehtoolliselle ei ole voinut kokoontua yhteen, ehkä jokainen arkinenkin, toistuva ateria, niissäkin Kristus on yhtä lailla läsnä. Jokaisessa yksin tai yhdessä syödyssä ateriasa, kotona lämmitetyssä eineksessä, ruokatauolla hotkaistussa keittolounaassa, välipalakeksissä, kahvinkeitin pohjalta löytyvässä viimeisessä väljähtyneessä kupillisessa.

Taskussa löytyvässä leivänmurussa.

Kristus on meissä. Toinen juhlaton vuosi. Miten paljon rohkeutta juhlakentältä juhlavieras saakaan mukaansa ottaa. Rohkeutta omaan arkeen, jokaiseen puuduttavaan arkiamuun ja toistoon, lähtöön ja palaamiseen. Mutta ehkä tänäänkin voimme tuntee yhteyden ja vahvistaa sitä. Kristus on meissä. Juhlakentällä tavataan, kohdataan ja hyvästellään. Tänäänkin voimme sanoa toisillemme: "ensi vuonna", ja veisata: mua siipeis suojaan kätke, Siionin virsiä käsissä puristaen, sulkea itsemme ja toinen toisemme meitä suuremman suojaan. Jumala on, ja hän tahtoo meille hyvää. Jokaisessa elämän hetkessä on merkitystä. Ja jokainen elämän hetki on yhtä totta. Minä olen, ja sinä. Nämä hetket kertovat, mistä meidät on tehty. mistä meidät muistetaan. Meidät muistetaan.